

Henki &

elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti 27.2.2014 • numero 4

Hoikka, kiltti ja suloinen

Talo paloi,
tärkein jäi
jäljelle

► sivu 5

Järkevää
tekemistä
välivuodelle

► sivu 6–7

Seurakunnasta
treenipaikkoja
bändeille

► sivu 16

Näkyvä uskonto, vaiettu usko

Kun suomalainen pikaluistelija kertoi olympialaisissa koetun pettymyksen jälkeen, että hänelle tärkeintä elämässä ovat Jumala ja perhe ja että urheilu tulee niiden jälkeen, mentiin monen kisakatsojan mielestä varsin henkilökohtaiselle alueelle. Uskonto näkyi toki julkisuudessa ja tutkimusten mukaan suomalaiset suhtautuvat uskonnollisten perinteiden läsnäoloon varsin positiivisesti. Monelle suomalaiselle kuitenkin henkilökohtaisesta uskosta kertominen saattaa aiheuttaa hämmennystä.

Kun pohdimme, haluammeko uskon näkyvän arkisessa elämässä, törmäämme ongelmalliseen uskonnonvapauden käsitteeseen. Demokraattisessa maassa meillä ei pitäisi olla ongelmia käsitteen kanssa. On vapaus uskoa tai olla uskomatta. Tai vaikka perustaa oma uskonto-kunta. Mutta kun siirrytään uskon ilmaisutapoihin, mielipiteet jakautuvat hieman enemmän. Suhtautumisemme valinnanvapauten muuttuu, kun otamme kantaa vaikkapa musliminaisten huivien käyttöön tai vanhoillislestadiolaisten ehkäisykieltoon. Kenties mietimme sitä, ovatko nämä uskon ilmaisuodot vapaasti valittuja. Saako sittenkään uskoa miten haluaa?

Suomalaisilta tiedusteltiin vuonna 2011 kyselytutkimuksessa, mitä he odottavat kirkolta ja minkälainen sen tulisi olla. Yhtenä odotuksena esiin nousi se, että kirkko on yhteistyössä ja dialogissa muiden kirkko- ja uskonto-kuntien kanssa, edistää osallisuutta ja keskustele aktiivisesti mediassa. Kirkon näkyvälle läsnäololle ja kumppanuudelle on siis selkeä tarve myös niillä kirkon jäsenillä, jotka eivät yleensä löydä tietään kirkon tai seurakuntatalon ovelle asti.

Kirkolla on paikkansa yhteiskunnassa, mutta se haastaa meitä myös pohtimaan suhdetta sanomaansa. Suomalaisille kirkko paikantuu usein auttamisen ja hyväntekeväisyyden alueelle. Vaikeampaa lienee hahmottaa kirkon opettamaa uskoa. Tämä haaste on esillä 10.3. Kirkon tutkimuskeskuksen seminaarissa Kiistelty usko. Tervetuloa kiistakysymysten äärelle!

Veli-Matti Salminen
tutkija
Kirkon
tutkimuskeskus

Tänään rukoilen

Oppia lapsen rakkaudesta

Kaikkein eniten olen juuri nyt elämässä kiitollinen omasta perheestä, vaimosta ja varsinkin pienestä tyttärestä, joka on elämäni valo. Pienen lapsen pyyteetön rakkaus

on sellaista, josta meidän jokaisen tulisi ottaa opiksi. Rakkautta mitä toivon, heille ja itselleni sekä myös kaikille muille.

mies, 43

Sini Tienhaara on Jyväskylän kristillisen opiston musiikkilinjän opiskelija. Opiskelu on sisältänyt paljon soittamista ja säveltämistä. Sävellykset ovat pianokappaleita, mutta jatkossa myös kenties muunkinlaisia. Tienhaara asui aluksi opiston asuntolassa, mutta muutti Jyväskylän keskustaan parin muun opistolaisen kanssa.

Läpeensä vanhoillinen vai hyvä ja turvallinen?

Kansanopistoon tullaan hakemaan suuntaa elämälle ja järkevää tekemistä välivuodeksi. Jyväskylän kristillinen opisto vetää hyvin opiskelijoita. Körttiopistolla on edelleen kristilliset arvot, mutta nykyään tekemistä ohjaa kasvatustehtävä.

PETRI KANANEN
teksti ja kuvat

Kun opinahjon nimessä on sana kristillinen, se myös tarkoittaa, että kristilliset arvot näkyvät jossakin. Jyväskylän kristillisessä opistossa ulospäin näkyvin kristillisyyden merkki ovat aamuhartaudet. – Nimessä on tämä kristillinen. Toiset ajattelevat, että se on pakosti vanhoillinen ja ei tässä päivässä ehkä mukana. Toiset taas ajattelevat, että se on hyvä ja turvallinen koulu, jossa arvopohja on vakaa toisin kuin tässä ajassa, Jyväskylän kristillisen koulun rehtori **Harri Erkamaa** sanoo.

Opistolla aamuhartauksien lisäksi kirkkovuoden tapahtumat kuuluvat tiiviisti ohjelmaan. Joulu ja pääsiäistä vietetään. Varsinaisessa opetuksessa kristillisuus näkyy tai on näkymättä

kurssista riippuen. Kristillisen opiston arvopohjaan kuuluvat myös suvaitsevaisuus, kansainvälisyys ja kestävä kehitys.

Aatteet olivat aikaisemmin kansanopistojen polttoainetta. Keski-Suomen kansanopistoilla on taustallaan poliittisia ja uskonnollisia yhdistyksiä.

– Ne olivat ennen sellaisia juttuja, jotka vetivät opistoa ja toivat aatetta. Nykyään kasvatustehtävä jäsentää toimialan, ei taustajärjestön aate, Erkamaa toteaa.

Jyväskylän kristillinen opisto on tarjonnut opetusta vuodesta 1942 alkaen. Sen perusti Herättäjä-yhdistys. Alussa elettiin gruntvigilaisen kansanopistonäkemysmuokkaan, jolloin opisto oli kuin koti, jossa johtajan ja opettajien perheet viettivät yhdessä opiskelijoiden kanssa opistotalven.

”Toiset ajattelevat, että se on hyvä ja turvallinen koulu.

Aluksi opinnot painoutuivat kädentaitoihin ja kotitaloustöihin. Ammatilliset linjat alkoivat hahmottua 1970-luvulla. Nykyään opisto tarjoaa 17 erilaista linjaa. Suosituimpia linjoja ovat nykyään lapsi- ja perhetyön perustutkimus. Graafinen tutkinto on vapaansivistyksen aloilta kesto-suosikki. Teologiset opinnot istuvat myös

kristillisen opiston tarjontaan.

Internaatissa eli kansanopiston yhteydessä asuminen oli aluksi itsestään selvää. Hiljalleen omillaan asuminen on tullut suosittumaksi. Nykyään 430 opiskelijasta opistolla asuu vajaat 80.

Kristilliselle opistolle valmistuu toukokuussa uusi asuntola, jossa on 50 petipaikkaa. Rakennushankkeen hinta on 3,5 miljoonaa euroa. Se rahoitetaan purkamalla vanha asuntolarakennus ja myymällä maata.

Lukiosta valmistunut vaasalainen **Sini Tienhaara** on opiskellut Jyväskylän kristillisessä opistossa viime syksystä.

– Oli lukion jälkeen välivuosi tuloissa. Piti keksiä jotakin tekemistä. Tienhaara opiskelee musiikkilinjalla. Ohjelmassa on paljon soittamista ja jonkin verran teoriaa. Li-

säksi hän pääsee harjoittelemaan säveltämistä ja äänittämistä.

– Omia biisejä tehdään. En ole kyllä vielä kauheasti ehtinyt.

Tienhaara asui aluksi opistolla, mutta muutti parin kaverinsa kanssa Jyväskylän keskustaan.

”Oli lukion jälkeen välivuosi tulossa.

– Asuminen oli kivaa, kun oli kavereita lähellä. Varmaan sellainen itsenäistyminen sai muuttamaan pois.

Kristillisuus ilmenee Tienhaaran mielestä opistolla juhlapyhien viettämisinä ja hartauksina. – Lisäksi täällä on aika sellainen tiivis yhteishenki koko koululla.

Omassa huoneessa asuntolassa. Miia Makkonen opiskelee Jyväskylän kristillisessä opistossa lapsi- ja perhetyötä. Kolmivuotisesta koulutuksesta on jäljellä vielä reilut kaksi vuotta. Makkonen tuli Jyväskylään Sotkamosta. Opisto on osoittautunut hänelle odotusten mukaiseksi. Opiston kristillisuus on Makkoselle positiivinen asia.

Tiesitkö?

Keski-Suomen kansanopistot

- Jyväskylän kristillinen opisto. Taustalla herännäisyys. Perustettu vuonna 1942.
- Alkio-opisto Korpilahdella. Taustalla maalaisliittolaisuus.

Perustettiin Perniöön vuonna 1947. Siirtyi Korpilahdelle vuonna 1974.

■ Iso-Kirja-opiston taustalla on helluntaisuus. Perustettu vuonna 1947 Paimioon. Keuruulle vuonna 1990.

■ Jämsän kristillinen kansanopisto. Taustalla vanhoillislestadiolaisuus. Perustettu

vuonna 1963.

■ Karstulan evankelinen opisto. Taustalla evankelisuus. Perustettu vuonna 1948.

■ Keski-Suomen opisto Äänekosken Suolahdella. Taustaltaan sitoutumaton. Perustettu 1894.

Kansanopistot joutuvat kehittämään vaihtoehtoja, kun valtio supistaa rahoitusta

PETRI KANANEN teksti

Monella on huoli kansanopistojen tuloja, Kansanopistoyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja **Aki Ojakangas** sanoo. Useat opistot ovat joutuneet käymään yt-neuvotteluja taloudellisista ja tuotannollisista syistä. – Kustannukset on jo sopeutettu sellaiselle tasolle, että lisäleikkaukset veisivät opistot kontalleen, Ojakangas toteaa.

Jyväskylän kristillinen opisto ei ole jakanut yt-lappuja. Opiston talous on kohtuullisen vakavarainen.

– Tulevat vuodet ovat joka sektorilla. Jyväskylän kristillinen opisto ei tule olemaan poikkeus tällä

sesti pienentäneet kansanopistojen tuloja, Kansanopistoyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja **Aki Ojakangas** sanoo.

– Valtionosuuksien leikkautessa tulevaisuudessa yhä tärkeämpi rooli talouden tasapainon säilyttämisessä on maksullisen palvelutoiminnan kehittämisessä ja lisäämisessä.

Mitä enemmän koulutusta, sitä enemmän rahaa valtiolta. Hoituisiko asia muka-kursseilla?

– Jos keksitään opintoviikkoja höpöhöpökurssien pohjalta, niin ne eivät kannu kovin pitkälle tulevaisuuteen, Erkamaa sanoo.

– Vaikka myös Alkio-opiston valtio-osuus on pienentynyt, näkee rehtori **Jaana Laitila** opistonsa tulevaisuuden valoisana.

– Valtionosuuksien leikkautessa tulevaisuudessa yhä tärkeämpi rooli talouden tasapainon säilyttämisessä on maksullisen palvelutoiminnan kehittämisessä ja lisäämisessä.

Mitä enemmän koulutusta, sitä enemmän rahaa valtiolta. Hoituisiko asia muka-kursseilla?

– Jos keksitään opintoviikkoja höpöhöpökurssien pohjalta, niin ne eivät kannu kovin pitkälle tulevaisuuteen, Erkamaa sanoo.

HOIKKA, HOIKEMPI, HYVÄKSYTTY

”Mä laihdutan, vaikka se tappais mut”. Naisen ulkonäkö on jatkuvan tarkkailun ja huomion kohteena. Moni tuntee häpeää siitä, ettei ole oikeanlainen. Silti vain harva pystyy täyttämään niitä normeja, joita naisen ruumiillisuuteen on asetettu.

SIRPA KOIVISTO teksti
HANNA-KAISA HÄMÄLÄINEN kuva

Ingressin lainaus on Jyväskylän yliopiston sukupuolentutkimuksen tutkijatohtori **Hannele Harjusen** ja tutkija **Katriina Kyrölään** toimittamasta artikkelikokoelmasta *Koolla on väliä – lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli*. Paino-ongelmat ja jatkuva laihduttaminen ovat vain yksi osa naisiin kohdistuvista ulkonäköpaineista.

Jo pienestä pitäen tytöt omaksuvat käsityksen siitä, millainen naisen pitäisi olla: hoikka ja feminiininen, suloinen, myöntyväinen ja vähän passiivinen, Harjunen listaa.

– Vartalo joutuu jo hyvin nuorena intensiivisen huomion kohteeksi. Käsitys omasta ruumiillisuudesta alkaa muokkautua siihen suuntaan, että minussa on jotakin vikaa, jos olen erilainen.

Naisen paras ominaisuus on yhä valitettavan usein hänen ulkonäkönsä.

Ulkomuotoon liittyvä ihanne on koko ajan muuttunut pienemmäksi. Jos ennen ihanteena oli riuksa työhminen, nykynainen on hoikka ja mieluiten lihaksikas.

Ulkonäköpaineet eivät liity aino-

astaan kokoon, vaan myös eri ruumiinosien muotoon. Erityisen tarkkailun kohteena naisilla ovat rinnat, reidet ja vatsa. Poikkeuksellinen ihokarvoitus väärässä paikassa voi olla jatkuvan stressin aihe.

Hoikkuuden ihannoiti ajat monet epätoivoiseen laihdutuskierteeseen. Sosiaalisen hyväksynnän menettäminen on niin pelottavaa, että laihduttaa pitää, vaikka henki menisi. Lihavuus koetaan niin häpeällisenä, että jo lapsetkin laihduttavat.

– Kauneussalaisuuksien ylläpitäminen tai tiettyjen ominaisuuksien piilottelu merkitsee jatkuvaa löysässä hirressä olemista. Ulkonäköön liittyviä odotuksia ei ole koskaan mahdollista saavuttaa, koska uusia vaatimuksia tulee jatkuvasti, Harjunen toteaa.

Vapaus tehdä valintoja on sekunäennäistä.

– Voit valita vain tietynlaisista ihanteista ja muutoksista, jotka yhteiskunta tai kulttuuri asettaa sopiviksi. Vapaa valinta on illuusio.

Ulkonäkö on tapa hallita, käyttää biovaltaa ruumiin kautta.

– Isossa koossa on valtaa miehille, pienessä koossa naisella, Harjunen huomauttaa.

Ruumiillisuus vaikuttaa vahvasti muun muassa työelämässä, joka osaltaan vahvistaa ulkonäköpaineita.

– Pitäisi olla tietyn kokoinen, ikäinen ja mahdollisimman edustava. Ulkoisen olemuksen perusteella tehdään helposti johtopäätöksiä ihmisen sisäisestä maailmasta.

Ulkonäkö voi vaikuttaa työllistymiseen, palkkaukseen ja uralla etenemiseen.

– Tämä koskee erityisesti koulutettuja naisia, joihin kohdistuu tuplastandardi. Koko ajan on kilpailtava sekä osaamisella että ulkonäöllä. Ulkonäköllä pitää viestiä pätevyyttä ja tehokkuutta. Jos ruumis ei ole kontrollissa, tehdään helposti johtopäätöksiä henkilön kompetenssista, Harjunen kertoo.

Tutkija Tuija Saresma Jyväskylän yliopiston Taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen laitokselta on yhtä mieltä siitä, että naisena oleminen tässä ajassa ei ole helppoa.

– Pitäisi näyttää hyvältä, elää terveellisesti, olla seksikäs ja haluttava sekä pärjättävä työelämässä.

Naisiin ja naiseuteen liittyvät paineet näkyvät myös sosiaalisessa mediassa. Saresma on tutkinut

netissä muun muassa miesten keskustelupalstoja.

– Miesten keskusteluissa ihannekuva naisesta on halluttava, hoikka, ihana ja mukava. Miehillä on tarkat määritelmät siitä, millainen nainen pitäisi olla. Esimerkiksi tatuoinnit heikentävät naisen ”markkina-arvoa”. Miehiin ei keskusteluissa kohdistu samalla tavalla vaatimuksia.

Saresma ja Harjunen ovat yhtä mieltä siitä, että median luoma naiskuva on melko yksipuolinen. Toisaalta median osoittaminen sormella on kovin helppoa.

– Muotimaailma, naistenlehdet ja muu media ovat hyviä syntipukkeja, koska ne ovat näkyviä, mutta systemaattinen ja hidas sosialisointi siihen, millaisia tyttöjen pitäisi olla, tapahtuu näkymättömissä pikkuhiljaa, Harjunen sanoo.

Tutkijat toivovat, että naisilla olisi suurempi vapaus päättää itse omasta ruumiillisuudestaan.

– Ei jatkuvaa laihdutus- ja läskipuhetta, oli sitten kysymys kodista, koulusta tai mediasta. Ei toistuvaa viestiä siitä, että olet vääränlainen. Ei jatkuvaa häpeää riittämättömyydestä. Että nainen voisi kelvata juuri sellaisena kuin on.

”Tyttöjen pitäisi olla niin mahdollittoman hyviä kaikessa”

SIRPA KOIVISTO teksti

Yläkoulu- ja lukioikäisillä tytöillä on paineita entistä enemmän, kertoo Normaalikoulun terveydenhoitaja **Hannele Saarela**.

– Nuoret joutuvat aikuistumaan aikaisempaa nopeammin, vaikka heillä ole kapasiteettia käsitellä asioita yhtään ikäisiään enempää. Nuoret huolehtivat asioista, joiden pitäisi selkeästi kuulua vasta aikuisuuteen. Osalla tytöistä tämä näky tunnollisuutena jopa niin, että oma terveys ja hyvinvointi kärsivät.

Kouluterveydenhoitajan puoleen käännytään tavallisesti fyysisen vaivojen vuoksi, mutta usein esille nousevat muun muassa syömiseen ja seurusteluun liittyvät ongelmat, ehkäisy, kotiasiat, kiusaaminen ja kaverittomuus.

– Mielialaongelmat ovat aivan eri luokkaa kuin aikaisemmin, mi-

kä näkyy väsymyksenä, alakuloisuutena sekä jaksamattomuutena. Pojat purkavat oireitaan usein ulkoisesti, tytöillä oireilu näkyy syömisoireina, päihteiden käytönä sekä seksuaalikäyttäytymisessä.

Kaikenlaiset ääripäät ovat lisääntyneet.

– On niitä nuoria, jotka esimerkiksi liikkuvat aktiivisesti ja toisaalta niitä, jotka eivät liiku lainkaan. Osa nuorista käyttää paljon päihkettä, kun toiset taas ovat hyvin päihdekielisiä.

Saarela on huolissaan niistä paineista, joita tyttöihin naisina kohdistuu.

– Tyttöjen pitäisi olla niin mahdollittoman hyviä kaikessa. Koulumenestyksen lisäksi tulevat ulkonäköpaineet. Pitäisi olla urheilullinen, näyttää hyvältä, käyttää

muotivaatteita, olla hyvä kaveri. Näillä asioilla nuori rakentaa itsetuntoaan ja hakee itsensä ja oman kehonsa hyväksyntää myös vastakkaiselta sukupuolelta.

– Enää ei riitä, että tyttö on hoikka, vaan nyt olisi oltava myös sporttinen. Fitness-maailman mukautulo on uusi ilmiö tyttöjen keskuudessa, Saarela pohtii.

Kouluterveydenhoitajana Saarela tuntee usein riittämättömyyttä. Valtaosalla nuorista asiat ovat hyvin, mutta osalla ongelmat kasautuvat. Esiin tulevat ongelmat ovat vain jäävuoren huippu, Saarela uskoo.

– Tärkeintä on herättää luottamusta. Toivon, että nekin nuoret, jotka eivät nyt kerro huolistaan, kääntyvät ehkä joskus myöhemmin kouluterveydenhoitajan puoleen.

Kolmen keisarin liitto harjoittelee Huhtasuon bänditilassa. Kitaristi Pekka Moisio (vas.) on bändin tuorein jäsen. Rumpuja Kolmen keisarin liitossa soittaa Eero Valkama. Ilkka Järviluoma hoitaa laulajan ja kitaristin tonttia. Basisti Jere Malila ei päässyt näihin treeneihin.

Gospelia ja samalla ei gospelia

■ PETRI KANANEN teksti

Eero Valkama ja **Ilkka Järviluoma** ovat harjoitelleet eri kokoonpanoissa Huhtasuon treenipaikalla vuodesta 2001 lähtien. Nykyinen kokoonpano Kolmen keisarin liitto viimeistelee tällä hetkellä ep-levyä, joka ilmestyy huhti-toukokuussa. Bändi soittaa kitaravetoista flanelipaitarockia, joka lähestyy maailmaa ilon kautta – ei synkistellen. Tekstiensä puolesta Kolmen keisarin liitto on ja ei ole gospelbändi. Periaatteena soittajilla on, että keikalla pitää pystyä olemaan oma itsensä – oli keikka missä tahansa.

Katso video osoitteessa youtube.com/henkielama

Bändit harjoittelevat seurakunnan siipien alla

Jyväskylän seurakunnan tiloissa harjoittelee tällä hetkellä melkein viisitoista bändiä. Tilaa uusille harrastajille löytyisi vielä. Mukaan mahtuu myös maallista musiikkia soittavia kokoonpanoja.

■ PETRI KANANEN teksti ja kuva

Jyväskylän seurakunnan tiloissa musisoidaan ahkerasti. Palokassa, Vaajakoskella ja Huhtasuolla rokki soi säännöllisesti. Seurakunnan tiloissa harjoittelee kaikkiaan lähes viisitoista kokoonpanoa.

Eniten treenaajia käy Huhtasuolla, jossa soittajien käytössä on akustisesti hyvä bänditila.

– Välillä käy treenaamassa bändi, toisinaan vain yksittäinen soittaja. Käyttäjää bändikämpillä on nelisenkymmentä. Käyttöprosentti ei ole kovin kaukana sadasta, seura-

kunnan vs. nuorisomuusikko **Anu Mäki-Latvala** sanoo.

Tikkakoskella on bänditila, mutta se on ollut pienen kysynnän vuoksi tyhjiään viime aikoina. Soittajille olisikin tarjolla tilaa, nuorisotyönohjaaja **Niko Heiniluoma** sanoo.

Korpilahdella eivät ole bändit soittaneet, mutta treenaamaan voisi päästä.

– Bändit eivät soita tällä hetkellä, mutta asia on järjestelykysymys, Korpilahden nuorisotyönohjaaja **Hanna-Maire Leppänen** sanoo.

Kuokkalassa, Keltinmäessä,

Säynätsalossa ja keskustassa ei ole seurakunnan bänditiloja. Kortepohjassa alkaa ohjattu bänditoiminta syksyllä.

Seurakunnan tiloissa lauletaan kristillistä sanomaa sekä myös aivan maallisia tekstejä. Tenttejä soittajien uskonnollisesta vakauksesta ei pidetä.

– Meillä kaikilla kokoonpanoilla taitaa olla ihan ”normisanomaa”, Vaajakosken nuorisotyönohjaaja **Pasi Toivola** kertoo.

– Ei ole mitään ”esikarsintaa” pidetty, ainakaan näin kun vuorot ovat juuri riittäneet kaikille. Ehkä

puolella on kristillinen sanoma ja lopuistakin monet ovat mukana seurakunnan toiminnassa tavalla tai toisella, Mäki-Latvala sanoo.

– En myöntäisi harjoitteluvuoroa sellaiselle bändille, jonka sanoma on täysin seurakunta- tai uskonnollisvastainen. Nuorisotyö on nuorten tukemista ja tällä tavalla mahdollistetaan harjoittelu sellaisille ryhmille, jotka eivät ole muuten soittopaikkaa saaneet, Palokan nuorisotyönohjaaja **Paula Niemitalo** sanoo.

Treenipaikalla voi soitella myös seurakunnan vehkeillä. Soittamista eikä tilasta peritä vuokraa.

– Vuokraa ei peritä tällä hetkellä. Ajatuksena on vähentää osaltamme eriarvoisuutta harrastuksessa, johon saa helposti uppoamaan melkoiset summat rahaa, Mäki-Latvala sanoo.

Anu Mäki-Latvala
050 549 7048, Huhtasuo
Niko Heiniluoma
040 760 5098, Tikkakoski
Hanna-Maire Leppänen
050 5579 005, Korpilahti
Pasi Toivola
040 778 5178, Vaajakoski
Paula Niemitalo
040 560 9909, Palokka

Elämästä

Odotan kirkolta kaikkien ihmisten kunnioittamista

■ MARJA LEENA LUUKKONEN teksti

Olen **Sinikka Blom**, 60, toimin opettajankouluttajana Jyväskylän ammattikorkeakoulun ammatillisessa opettajakorkeakoulussa. Äitini luomusynnytti minut kammarrissa Lievestuoreella. Minulla on aikuinen tytär, kolme lastenlasta ja lämpimät sukusiteet. Lähipiiriltäni saan elämäni ponnistusvoimaa.

Nuorena valmistuin lääkintävoimistelijaksi, myöhemmin opiskelin fysioterapiapettajaksi.

Olen tehnyt monipuolisia töitä 9-vuotiaasta lähtien ja osin opis-

kellutkin työn ohessa. Työni on kuljettanut eri puolille, mutta olen aina asunut Keltinmäessä. Nykyajan sirpaleinen työelämä vaatii hyvää itsetuntemusta, työ- ja vapaa-ajan erottamista ja monialaista osaamista. On tärkeää huolehtia itse palautumisestaan.

Talveeni kuuluu hiihto ja luistelu, vesijumppa ja -juoksu. Kesällä pyöräilen ja harrastan avovesiuintia. Luonto ja eläimet merkitsevät minulle paljon. Järvien, metsien ja koko elinvoimaisen luonnon suojeleminen on ihmiselle kuuluva tehtävä.

Yksi Talvivaara riittää.

Lapsuuteni pyhäkoulussa opetettiin vaativia, ankariakin asioita, joihin tuli ymmärrys osin vasta aikuisena. Tarkoitus oli kuitenkin hyvä. Tasa-arvo ja kaikkien ihmisten kunnioittaminen on minulle tärkeää, ja sitä odotan myös kirkolta, kun punnitsen jäsenyyttäni. Jokaisen tulisi osata arjessaan elää hyvää, toisetkin huomioivaa elämää. Raamit ovat sivuseikka.

Maksuton peruskoulu ja lukio kouluruokailuineen ovat hienoja

tasa-arvosaavutuksia. Ikäluokkani opiskeli velkarahalla ja maksoi itse lainansa. Verovarjoilla rakennettiin 60-luvulta alkaen sairausvakuutus, eläkejärjestelmä ja peruskoulu. Eläkeläisetkö muka työikäisten kukkarolla? Hehän ovat työllään maksaneet ja mahdollistaneet turvaverkkomme!

Menojen karsinta vaatii päättäjiltä vahvaa eettistä osaamista. Leikkauspäätökset eivät ole vain hallintotoimia vaan ihmisten elämään kipeästi vaikuttavia konkreettisia asioita.

Sinikka Blom

Yksi Talvivaara riittää, sanoo Sinikka Blom Keltinmäestä.